

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ คมชัดลึก ฉบับวันจันทร์ที่ 26 ธันวาคม พ.ศ.2559

สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

โดย - รศ.ดร.พีรเดช ทองอำไพ

ช่วงนี้เรื่องของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์กลับมาได้รับความสนใจอีกครั้งหนึ่ง เพราะเมื่อเร็วๆ นี้ สินค้าเกษตรชนิดหนึ่งของไทยเราได้รับการยอมรับขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของสหภาพยุโรป นั่นก็คือข้าวสังข์หยดเมืองพัทลุง วันนี้จึงนำเรื่องราวความสำคัญของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์กลับมาเล่าให้ฟังอีกครั้งหนึ่ง

สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เป็นชื่อเรียกของทรัพย์สินทางปัญญาชนิดหนึ่ง แต่มีความแตกต่างจากสิ่งอื่นตรงที่สินค้าที่จะขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้นั้น ต้องเป็นสินค้าที่ผลิตมาจากที่เฉพาะซึ่งคุณภาพของสินค้านั้นจะผูกโยงกับแหล่งผลิตทางภูมิศาสตร์ เพราะความแตกต่างของสภาพภูมิอากาศและสภาพแวดล้อม ดังนั้นสินค้าที่ได้รับการยอมรับหรือมีชื่อเสียง มีคุณภาพสูงหรือมีความโดดเด่นจากแหล่งผลิตอื่น หรือเป็นที่รู้จักกันดีอยู่แล้วว่าพื้นที่ดังกล่าวสามารถผลิตสินค้าคุณภาพสูงได้และแตกต่างจากที่อื่นก็สามารถดำเนินการขอการรับรองการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ยกตัวอย่าง เช่น ข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้ ก็เป็นหนึ่งในตัวอย่างของสินค้าที่ว่านี้ เพราะข้าวหอมมะลิที่ผลิตจากแหล่งอื่น ก็ไม่อร่อยเท่าหรือมีคุณภาพเทียบเท่าจากแหล่งผลิตนี้ สินค้าที่ขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ส่วนใหญ่เป็นอาหาร ถ้าเป็นสินค้าจากต่างประเทศที่มีชื่อเสียงก็อย่างเช่นหมูแฮมจากเมืองปาร์มา ของอิตาลี แชมเปญของฝรั่งเศส เป็นต้น

สินค้าที่ได้รับการขึ้นทะเบียนแล้วมีสิทธิ์ใช้เครื่องหมายรับประกันว่าผลิตภัณฑ์ดังกล่าวเป็นของแท้ที่มีชื่อและผลิตมาจากแหล่งผลิตที่ระบุไว้อย่างแท้จริง เมื่อปี 2558 สินค้าเกษตรของไทย 2 ชนิดก็ได้รับการขึ้นทะเบียนรับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ควบคู่กับการรับรองการตั้งชื่อจากแหล่งกำเนิด นั่นคือกาแฟดอยช้าง และกาแฟดอยตุง ก่อนหน้านี้ก็เป็นข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้

ล่าสุดคือข้าวสังข์หยดเมืองพัทลุงที่ได้รับการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของสหภาพยุโรป ซึ่งถือได้ว่าเป็นก้าวสำคัญของสินค้าเกษตรไทยอีกก้าวหนึ่งที่สามารถไปยืนในเวทีระดับโลกได้

ประโยชน์ของการได้รับการรับรองหรือขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ก็คือทำให้ได้สิทธิในการใช้เครื่องหมายรับรอง และหากคนอื่นเลียนแบบหรือละเมิดเราก็สามารถดำเนินการทางกฎหมายได้ ที่สำคัญคือสินค้าที่ได้รับการรับรองแบบนี้จัดว่าเป็นสินค้าพรีเมียม หมายความว่าราคาย่อมสูงกว่าผลิตภัณฑ์แบบเดียวกันหรือใกล้เคียงกันที่ขายอยู่ทั่วไป โดยส่วนใหญ่แล้วสินค้าที่ได้รับการขึ้นทะเบียนนี้จะสามารถขายได้ในราคาสูงกว่าปกติมากกว่าสองเท่าตัว

นั่นก็คือหลายประเทศพยายามที่จะผลักดันสินค้าของตนเองให้ได้รับการขึ้นทะเบียนเพื่อที่จะได้เป็นที่รู้จักไปทั่วโลกและสามารถขายได้ในตลาดเฉพาะในราคาที่สูงขึ้นกว่าสินค้าทั่วไป รวมทั้งได้รับการคุ้มครองทางกฎหมายอีกด้วย

ประเทศไทยเองก็พยายามขึ้นทะเบียนสินค้าหลายชนิดของเรา ซึ่งขณะนี้ก็ประสบความสำเร็จแล้วหลายชนิดดังที่ได้เล่ามา แต่ก็ยังมีสินค้าอีกมากที่มีเอกลักษณ์และมีความจำเพาะต่อพื้นที่ผลิต หากสามารถดำเนินการได้เช่นนี้ก็จะช่วยยกระดับสินค้าของเราก้าวเข้าสู่สากล และสามารถขายได้ในราคาที่สูงขึ้นโดยมีคู่แข่งน้อยลงครับ

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ

ฉบับวันจันทร์ที่ 26 ธันวาคม พ.ศ.2559

ความมั่นคงพลังงาน ประเทศชาติตัวประกัน

กระทรวงพลังงาน ระบุว่า สิ้นปี 2558 “ประเทศไทย”...มีปริมาณสำรองปิโตรเลียมที่ค้นพบแล้วโดยมีปริมาณก๊าซธรรมชาติอยู่ที่ 7.3 ล้านล้านลูกบาศก์ฟุต...คาดว่าจะใช้ได้ประมาณ 5 ปี ปริมาณคอนเดนเสท (ก๊าซธรรมชาติเหลว) และน้ำมันดิบ 378 ล้านบาร์เรล ปริมาณพอๆกัน คาดว่า...ใช้ได้แค่ประมาณ 4 ปี ขณะที่เรามีปริมาณการบริโภคน้ำมันมากถึงวันละประมาณ 1 ล้านบาร์เรล ทำให้ต้องมีการนำเข้าน้ำมันดิบ ประมาณกว่าวันละ 850,000 บาร์เรล เพื่อให้เพียงพอต่อปริมาณการใช้ในประเทศ

เมื่อย้อนกลับไปดูการจัดการแหล่งพลังงานเพิ่มของประเทศยิ่งน่าตกใจ เพราะการเปิดให้สัมปทานรอบที่ 21 เพื่อสำรวจขุดเจาะปิโตรเลียมในบ้านเรานั้น...หยุดชะงักมา 9 ปีแล้ว พูดง่ายๆ ว่าเปิดสัมปทานหาแหล่งก๊าซ แหล่งน้ำมันดิบใหม่ๆ ไม่ได้มานานแล้ว

ต้นตอของปัญหาส่วนหนึ่งปฏิเสธไม่ได้ว่าเกิดจากการประท้วงที่ไม่เลิกราและเปลี่ยนแปลงประเด็นไป ข้างหน้าเรื่อยๆของเอ็นจีโอและนักการเมืองกลุ่มหนึ่ง ที่เรียกตัวเองว่า “เครือข่ายประชาชนปฏิรูปพลังงานไทย” หรือ “คปพ.” ประเด็นล่าสุดที่เรียกร้องให้คณะกรรมการ (กมธ.) วิสามัญพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ปิโตรเลียม และร่าง พ.ร.บ. ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) ที่มี พล.อ.สภกนธ์ สัจจานิตย์ เป็นประธานบรรจุลงไปในกฎหมายนั้นคือ ให้มีการตั้ง “บรรษัทพลังงานแห่งชาติ” เพื่อเข้ามาควบคุมดูแลกิจการด้านปิโตรเลียมทั้งหมด แทนหน่วยงานราชการที่มีอยู่ นัยว่า เพื่อให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการควบคุมดูแล ฟังเผินๆ น่าสนใจถ้าไม่ความแตกเสียก่อนเพราะข้อเสนอ คปพ.ที่ว่านี้ คณะกรรมการในบริษัทพลังงานแห่งชาติล็อกสเปกให้แต่ภาคประชาชน เอ็นจีโอที่เป็นพรรคพวกตัวเอง ทั้งนั้น ออกแนวขงเองกินเอง ที่สำคัญโมเดลบรรษัทพลังงานแห่งชาติ ถูกพิสูจน์ชัดเจนว่าล้มเหลว ตัวอย่างเห็นชัดคือ ประเทศเวเนซุเอลา หนึ่งในสมาชิกองค์การประเทศผู้ส่งน้ำมันเป็นสินค้าออก หรือโอเปก (OPEC)...และเป็นประเทศที่มีปริมาณสำรองน้ำมันดิบมากที่สุดในโลกถึง 297,600 ล้านบาร์เรล เหลือผลิตได้ยาวนานถึง 310 ปี

เมื่อประธานาธิบดี ฮูโก ซาเวส เข้าสู่อำนาจได้เอาแนวคิด “บริษัทพลังงานแห่งชาติ” มาใช้ พร้อมกับไล่ยึดกิจการปิโตรเลียมของภาคเอกชนมาบริหารเอง นำผลกำไรมาอุดหนุนราคาน้ำมันในประเทศให้ประชาชนใช้กันถูกๆ...เพียงลิตรละ 30-40 สตางค์ ในแนวทางประชานิยมจน เศรษฐกิจประเทศล่มสลาย จากประเทศผู้ส่งออกน้ำมันในปี 2556 เวเนซุเอลาต้องนำเข้าน้ำมันดิบเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ จากประเทศที่ร่ำรวยที่สุดในอเมริกาใต้ วันนี้ประชาชนในเวเนซุเอลาต้องเข้าคิวซื้ออาหาร ต้องต่อแถวเพื่อเติมน้ำมันที่ขายในราคาสากล โมเดลบริษัทพลังงานแห่งชาติ ล่มสลาย แคมเปญมาด้วยข้อกล่าวหาการทุจริตมากมายของเอ็นจีโอที่เข้ามาตั้งแก๊งบริหารในฐานะตัวแทนภาคประชาชน เหลียวมองสถานการณ์บ้านเรา อาจไม่ไปไกลถึงจุดนั้น แต่เมื่อมีแนวโน้มจะไม่ได้ตามต้องการ ก็มีแรงส่งบางอย่างที่ย่ออกกฎหมายสำคัญต่อความมั่นคงทางพลังงานไทย

ในชั้นกรรมาธิการ ต้องเลื่อนการพิจารณามาแล้ว 3 วาระ ทั้งที่ตามแผนงานต้องจบภายในเดือนตุลาคม ในวันนั้นแม้แต่ พล.อ.สภนธ์ ประธานกรรมาธิการฯ ยังเคยออกมาระบุว่า “มีกระบวนการอยากให้คุณคณะ กมธ.วิสามัญถอนร่างกฎหมายออกไป” พร้อมกล่าวว่า ข้อเสนอของภาคประชาชนที่ต้องการให้มีการตั้งบริษัทพลังงานแห่งชาติ รัฐบาลและกระทรวงพลังงานอยู่ในระหว่างการศึกษาว่าสมควรให้มีหรือไม่?

“ในชั้นของคุณคณะ กมธ.จะไม่ระบุเรื่องบริษัทน้ำมันแห่งชาติไว้ในร่าง พ.ร.บ.ทั้งสองฉบับ เพราะการทำงาน การศึกษาของรัฐบาลและกระทรวงพลังงานยังไม่เป็นที่ยุติ”

พล.อ.อภิสิทธิ์ฯ หมิ่นสวัสดี หนึ่งในกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่าง พ.ร.บ.ปิโตรเลียม และร่าง พ.ร.บ.ภาษีปิโตรเลียม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) บอกว่า ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้แก้ไขหลักการร่าง พ.ร.บ.ปิโตรเลียมและให้แก้ไขประเด็นภาษีในร่าง พ.ร.บ.ภาษีปิโตรเลียมด้วย

การแก้ไขในหลักการของกฎหมายที่ผ่านการพิจารณาเห็นชอบของ สนช.มาแล้ว ทำให้ประธาน กมธ.จะต้องให้รัฐบาลเป็นผู้พิจารณา แล้วส่งกลับมายังคณะกรรมาธิการเพื่อพิจารณาอีกครั้ง นั้นหมายความว่าระยะเวลาในการพิจารณากฎหมายทั้ง 2 ฉบับจะต้องเลื่อนออกไปอีกและไม่มีใครทราบว่าจะเลื่อนออกไปยาวนานเพียงใด

ล่าสุดแม้ยังไม่มีคำตอบจากรัฐบาล ที่ประชุม สนช.ได้อนุมัติให้กรรมาธิการขยายระยะเวลาการพิจารณากฎหมายทั้ง 2 ฉบับออกไปเป็นรอบที่ 4 ยืดออกไปอีก 30 วัน ถึงวันที่ 21 มกราคม 2560 จนถึงขณะนี้กรรมาธิการชุดนี้ใช้ระยะเวลาร่างกฎหมายทั้ง 2 ไปแล้ว 150 วัน ที่สำคัญ ไม่มีอะไรรับประกันว่าจะมีการขยายเวลารอบที่ 5 หรือ 6 อีกหรือไม่ ทั้งที่ตามแผนงานต้องจบภายในเดือนตุลาคม หากเป็นการยืดระยะเวลาเพื่อความรอบคอบในการพิจารณากฎหมาย เชื่อว่าเป็นประเด็นที่ทุกฝ่ายยอมรับ แต่หากเป็นการยืดเพียงเพราะต้องการตอบสนองคนกลุ่มหนึ่งที่อ้างภาคประชาชน แล้วเอาความมั่นคงด้านพลังงานของประเทศเป็นตัวประกัน **คำถามสำคัญมีว่า...ประเทศไทยจะต้องเสียโอกาสอะไรไปบ้าง?**

หากขั้นตอนกระบวนการของกฎหมายล่าช้าออกไป นั้นหมายถึงขั้นตอนในการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องยืดเวลาออกไปด้วย โดยเฉพาะแนวทางการบริหารแหล่งสัมปทานปิโตรเลียมที่จะหมดอายุ 2 แหล่ง คือ แหล่งเอราวัณ ที่จะหมดอายุในปี 2565 และแหล่งบงกช ที่จะหมดอายุในปี 2566

ขณะที่ วีระศักดิ์ พิงระรัมย์ อธิบดีกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ ออกมายอมรับว่า ความล่าช้าดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อกระบวนการประมูลแหล่งสัมปทานทั้งสอง จากกำหนดการที่คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ หรือ กพข. สั่งให้ประมูลแล้วเสร็จและรู้ผลประมูลภายในเดือน กันยายน 2560

“กระบวนการในเรื่องของกฎหมาย หากร่าง พ.ร.บ. ทั้ง 2 ฉบับ ผ่านการพิจารณาและมีผลบังคับใช้ ขั้นตอนต่อมาทางกระทรวงพลังงาน จะต้องออกกฎหมายลูกที่เกี่ยวข้องและร่างเงื่อนไขการประมูล (TOR) ซึ่งใช้เวลาอีก 6 เดือน... ดังนั้น หาก สนช. พิจารณากฎหมายแล้วเสร็จในเดือนมกราคม 2560 กฎหมายลูก และ TOR จะออกได้ประมาณเดือนมิถุนายนถึงเดือนกรกฎาคมปีเดียวกัน จากนั้นจึงจะเริ่มการประมูลได้... แต่ถ้า สนช. เลื่อนพิจารณาไปเรื่อยๆ กระบวนการทุกอย่างก็ต้องเลื่อนตามไป”

ความไม่ชัดเจนที่เกิดขึ้น ย่อมส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุน แน่หนอนว่าผู้รับสัมปทานรายเดิมจะไม่สามารถวางแผนการผลิตปิโตรเลียมให้ต่อเนื่องในระยะก่อนสิ้นสุดสัมปทานในปี 2565-2566 ได้ ขณะที่ ข้อมูลจากสำนักนโยบายและแผนพลังงาน กระทรวงพลังงาน ยืนยันว่า หากขั้นตอนการดำเนินงานเปิดประมูลมีความล่าช้าและไม่สามารถหาผู้ชนะการประมูลได้ทันภายในกลางปี 2560 หมายถึงปริมาณก๊าซธรรมชาติจาก 2 แหล่งดังกล่าว... จะหายไปประมาณ 2,100 ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน คิดเป็น 76% ของปริมาณการจัดหาก๊าซในอ่าวไทย และ 44% ของปริมาณการจัดหาก๊าซทั้งประเทศ

ที่สำคัญ ก๊าซธรรมชาติจากทั้ง 2 แหล่งนี้ เป็นเชื้อเพลิงหลักในการผลิตไฟฟ้า ถึงตรงนี้จะกล่าวได้เพียงว่า “อย่าให้ความมั่นคงด้านพลังงานกลายเป็นตัวประกันของคนเพียงบางกลุ่ม ที่ยึดเอาไว้ต่อรองสร้างผลประโยชน์ของตัวเองมากกว่าประเทศชาติ”

คอลัมน์ หน้ามองฟ้า เท้าหยั่งดิน : 3 สหายทำลายสวนมังคุด

ระยะนี้สภาพธรรมชาติเป็นใจให้ 3 สหายแมลงศัตรูพืช เพลี้ยไฟ หนอนกินใบ และหนอนชอนใบ ออกอาละวาดสวนมังคุด กรมวิชาการเกษตร เตือนเกษตรกรพี่น้องชาวสวน ฝ้าระวังผลผลิตไว้ให้ดี โดยเฉพาะ เพลี้ยไฟ ใช้ปากเขี่ยดูดกินน้ำเลี้ยงทั้งจากใบ ดอก และผลอ่อน อาการที่ใบอ่อน เริ่มเข้าทำลายตั้งแต่เริ่มแตกใบอ่อน ทำให้ใบเป็นแผล ถ้ารุนแรงใบจะไหม้ หงิกงอ ขอบใบม้วนขึ้น แห้งทั้งใบ และร่วงในที่สุด...ถ้ามาดูดกินน้ำเลี้ยงจากดอก ทำให้ดอกมีรอยแผลสีน้ำตาลกร้าน ดอกร่วงหล่นไม่ติดผล เข้าทำลาย

ผลอ่อน ทำให้เกิดแผลที่ผิวเปลือก มีสีน้ำตาล กร้าน มียางไหลออกมา ทำให้ผลไม่เจริญเติบโต ผิวเปลือกจะ
ขรุขระเป็นขี้กลาก ไม่สวยงาม ขายไม่ได้ราคา

เกษตรกรสำรวจการระบาดของเพลี้ยไฟตั้งแต่ 1 ตัวต่อยอดใบ หรือ 1 ตัวต่อ 4 ดอก ให้ฉีดพ่นด้วย
สารอิมิดาโคลพริด 70% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา 3 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สารคาร์โบซัลแฟน 20% อีซี อัตรา 50
มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สารฟิโพรนิล 5% เอสซี อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร แต่ไม่ควรพ่นสาร
ชนิดใดชนิดหนึ่งติดต่อกันหลายครั้ง เพราะจะทำให้เพลี้ยไฟตื้อยา

ส่วน หนอนกินใบ เป็นหนอนของผีเสื้อ สีเหมือนใบอ่อนมั่งคุด (เขียวแกมเหลือง) ถ้าหากไม่สังเกต
ละเอียดจะมองไม่เห็น จะเลือกกัดกินแต่ใบอ่อน ทำให้ใบเว้าๆ แหว่งๆ เหลือแต่ก้านใบ ส่งผลให้การ
สังเคราะห์แสงของใบทำได้ไม่เต็มที่ ต้นมั่งคุดขาดความสมบูรณ์...หากพบหนอนกัดกินใบอ่อนเข้าทำลาย
ประมาณ 20% ของยอด ให้พ่น สารคาร์บาริล 85% ดับบลิวพี อัตรา 60 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่น 2 ครั้ง ห่าง
กัน 5 วัน

หนอนชอนใบ เป็นหนอนที่เกิดจากผีเสื้อที่มาวางไข่บนใบ ฟักตัวออกมาเป็นหนอนตัวเล็กจิ๋ว สีขาว
นวลปนแดง แทรกตัวชอนชอนอยู่ในใบ กัดกินทำลายอยู่ใต้ผิวใบทั้งสองด้าน ที่เราจะเห็นเป็นทาง
สีขาวคดเคี้ยวไปมา มักพบใบมั่งคุดหงิก...พบหนอนกัดกินใบอ่อนเข้าทำลายประมาณ 30% ของยอด ให้พ่น
สารคาร์บาริล 85% ดับบลิวพี อัตรา 60 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่น 2 ครั้ง ห่างกัน 10 วัน